

АНАЛІЗ ВІРТУАЛІЗАЦІЇ В КОНТЕКСТІ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ

асист. **Омельяненко В.А.**, студент гр. Ін-22 **Петренко С.О.**

Інновації призводять до великих технологічним зрушень і впливають на величезну кількість учасників економічних процесів. І однією з технологій, яка продовжує змінювати бізнес-ландшафт протягом останніх 15 років, є віртуалізація. Вона впевнено пройшла через основні етапи свого життєвого циклу, перекочувавши з стадії раних експериментів в окремих додатках в статус зрілої сучасної технології [1].

Віртуалізація спочатку почала використовуватися в ІТ-сфері. У віртуалізованому середовищі управління апаратними засобами відокремлене від управління ПЗ, і може бути перерозподілено «на льоту» для різних програмних сервісів. Користувачі сприймають ресурси таким чином, наче вони виділені лише їм, в той час як адміністратори мають можливість ефективного управління та оптимізації ресурсів для поточних потреб [2].

Технологія віртуалізації спрощує ІТ-інфраструктуру і дозволяє малим й середнім компаніям з невисокими бюджетами використовувати свої сервера, системи зберігання та інші ресурси з меншими витратами. Завдяки віртуалізації фізичні системи перетворюються у віртуальні машини, консолідуються сервери, до 80% поліпшується серверна утилізація, скорочуються капітальні витрати (CapEx) до 50% і операційні витрати (OpEx) до 60%. Компанії можуть економити на оренді площ, знизити витрати на електроенергію. Вони також можуть спростити і автоматизувати управління, яке потребує набагато менше ІТ-ресурсів. Більш того, відбувається подальше скорочення витрат завдяки прискореній розробці додатків [2].

Згодом віртуалізація поширилася в інші сфери. Так наука та освіта стали бути представлені в мережі віртуальними університетами, що пропонують послуги дистанційного навчання; web-сайтами реальних освітніх структур; віртуальними конференціями, науковими співтовариствами; освітніми порталами, банками віртуальних електронних бібліотек.

Згодом зі зростанням ролі ІКТ в економічних процесах та конвергенції технологій віртуалізація стала інструментом забезпечення конкурентоздатності. Процес інформатизації в сучасному соціально-економічному середовищі проявляється у двох аспектах: з одного боку, як розвиток і впровадження інформаційних технологій, що забезпечують інформаційну діяльність; з іншого боку, як процес зростання значення інформаційної діяльності в економіці знань, що значно прискорює темпи інноваційного розвитку тобто забезпечення достовірними, вичерпними та своєчасними знаннями всіх зацікавлених суб'єктів.

Віртуальна сфера економіки формувалась спочатку як "друга економіка", що відтворює у нових грошових формах процеси та відносини, що складаються в реальному секторі, однак потім вона перетворюється з "другої" в "першу", визначаючи глобальне домінування [4].

В економіці на сьогоднішній день функціонують такі явища, як електронний ринок, електронна комерція, віртуальний продукт, віртуальне виробництво, віртуальна фабрика, віртуальний банк тощо. Однією з ефективних форм використання віртуалізації в інноваційній сфері стали віртуальні підприємства, що об'єднують групи людей (віртуальний колектив), що займаються спільною справою, та залучені виробничі потужності. Персонал взаємодіє у реальному часі (синхронно) або у відтермінованому режимі (асинхронно) незалежно від фізичного місця знаходження. Потужності залучаються при необхідності і на умовах можливого швидкого вивільнення, тобто підприємства не мають основних фондів.

На відміну від традиційних підприємств віртуальні підприємства можуть швидко реагувати на зміни ринку при критично низьких, з точки зору традиційного бізнесу, витратах [3].

Наразі віртуалізація розглядається саме через призму окремих бізнес-процесів (workflow). Базовим елементом підприємства є бізнес-процес – сукупність однієї або більшої кількості пов'язаних між собою процедур чи операцій, які спільно дозволяють реалізувати деяку бізнес-задачу або політичну мету підприємства, як правило, в межах його організаційної структури, що описує функціональні ролі і відносини. Існує декілька визначень workflow, які найчастіше використовуються в літературі. Workflow – це автоматизація (повна або часткова) бізнес-процесу, за якої документи, інформація або завдання передаються для виконання необхідних дій від одного учасника до іншого відповідно до набору процедурних правил.

Віртуалізація в підприємницькому середовищі також тісно пов'язана з переходом до моделі "відкритих" інновацій, що припускає активну взаємодію з зовнішніми джерелами ідей і технологій. За допомогою віртуалізації компанія може зробити свою бізнес-модель відкритою, тим самим організувати двосторонні потоки знань, інформації, ідей та інновацій: з зовнішнього середовища в компанію та з внутрішнього середовища назовні.

1. Василенко А. Картинка в деталях / А. Василенко // Российская Бизнес-газета – Инновации. – 2014. – № 938 (9). – Режим доступу: <http://www.rg.ru/2014/03/11/tehnologia.html>

2. Віртуалізація [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://innovation-it.ru/index/services/virtualization/>

3. Virtual business [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://wikipedia.org/wiki/Virtual_business/

4. Теркина А.В. Віртуалізація как инновационный процесс [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.superinf.ru/view_helpstud.php?id=1967

Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О.Ф., м. Суми, 6-8 травня 2014 р.: у 2-х т. / За заг. ред.: О.В. Прокопенко, О.В. Люльова. - Суми : СумДУ, 2014. - Т.2. - С. 92-93.